

СТРАТЕГІЧНІ ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

В. Полохач, студент гр.

*МЗУФЕБ - 1-20Дніпровський державний аграрно -
економічний університет*

Стратегічна проблематика підприємств в Україні повинна бути пов'язана не стільки з прискоренням віддачі інвестицій, з підвищенням вартості акцій чиз завоюванням нових ринків, скільки з загальною економічною кризою, критичним станом виробництва тощо. Тільки успішне оволодіння методами і підходами сучасного стратегічного менеджменту з урахуванням ризику появи кризових ситуацій і його успішне впровадження дозволить підприємствам функціонувати стабільно та забезпечить їм позитивні перспективи щодо зростання.

Аспекти стратегічного розвитку підприємства застосовують у різних сферах господарської діяльності: виробництві, збуті, маркетингу, фінансах, контролі. Сучасним підприємствам необхідно враховувати низку найважливіших чинників, що впливають на ефективність їх розвитку, а саме: тіз них, які обумовлені зовнішнім і внутрішнім середовищем, силою й активністю конкурентної боротьби, потенціалом маркетингу та менеджменту. Для забезпечення ефективної діяльності підприємства та досягнення певних конкурентних переваг аспекти його стратегічного розвитку визначають на основі системного вивчення ринку, поведінки споживачів, їх вимог до якості продукції. Це потребує вдосконалення системи планування й управління підприємством, розвитку маркетингової діяльності і впровадження оперативного контролінгу [1].

Стратегічні перспективи - це можливість підприємства зберігати і підвищувати рівень стратегічної економічної безпеки.

Перша стратегічна перспектива під назвою «стратегія сталого безпечного розвитку підприємства» відповідає стратегія з однойменною назвою.

Друга стратегічна перспектива, названа «стратегія небезпечного розвитку підприємства», якій відповідають три стратегії: стратегія сталого небезпечного розвитку, стратегія тимчасових фінансових труднощів, стратегія розвитку «всупереч» управлінського персоналу.

Третя стратегічна перспектива, «стратегія виживання підприємства», якій притаманні чотири стратегії функціонування підприємства: стратегія відродження підприємства, стратегія виживання «власними силами», стратегія довірчого виживання, небезпечна стратегія спаду (руйнування).

В залежності від досягнутого рівня стратегічної економічної безпеки підприємства, встановлено, що зміна однієї стратегії на іншу відбувається під впливом зміни рівня розвитку ключових детермінантів. При цьому простежується залежність - при поєднанні високо розвинених ключових детермінантів підприємству властива найсприятливіша стратегія, що забезпечує стійкий перманентний розвиток, і навпаки.

В результаті, якщо встановлено наявність у підприємства першої стратегічної перспективи і стратегії сталого безпечного розвитку, то можна говорити про те, що підприємство стійко перманентно розвивається всупереч законам життєвого циклу. При цьому необхідно безперервно проводити моніторинг стану ключових детермінантів з метою відстеження загроз безпеки підприємства та їх своєчасної ліквідації [2].

Друга стратегічна перспектива і відповідні їй три стратегії характеризують можливість стійкого перманентного розвитку підприємства за умови досягнення високого рівня розвитку одного з нерозвинених детермінантів, поряд з системним моніторингом стану загроз економічній безпеці підприємства, які можуть виходити і від високорозвинених детермінантів.

Третя стратегічна перспектива з притаманними їй чотирма стратегіями функціонування підприємства далека від можливості його розвитку. Основною метою є виживання комерційного підприємства. Разом з тим, якщо є мета тривалого продовження своєї діяльності, то необхідно по черзі підвищувати рівень розвитку ключових детермінантів в наступній закономірною послідовності, - першим необхідно підвищувати рівень розвитку управлінської складової, другим - рівень фінансової безпеки, а третім - рівень благонадійності контрагентів.

У зв'язку з цим, комерційні підприємства повинні прагнути до забезпечення високої розвиненості всіх ключових детермінантів. У разі встановлення низького рівня розвитку того чи іншого детермінанта необхідно шукати причини, виявляти й усувати недоліки.

Отже, стратегічні перспективи розвитку підприємства залежать від комплексної оцінки основних аспектів його функціонування. Ухвалюючи управлінські рішення в процесі реалізації стратегії, керівництво підприємства моделює чинники, які впливають, насамперед на рівень витрат в короткостроковому періоді. Реалізація таких управлінських рішень має забезпечити досягнення поставленої мети підприємства, а отримувані грошові надходження – задовольнити потреби всіх зацікавлених в економічних результатах виробництва осіб: власників, кредиторів, керівників, працівників.

Література:

1. Сокиринська І. Г., Хохлова О. В. Аспекти стратегічного розвитку підприємства. *Вісник СумДУ. Серія "Економіка"*. 2011. №4. С.165-168.
2. Хацер М. В. Стратегія розвитку підприємства в умовах нестабільності економіки держави. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки)*. 2014. №3(27). С. 109–111.